

и остана задолженъ двѣ хиляды скуды; воевода-та ся принуди да ги заплати. Тая работа не беше ся чула въ домордство-то на Воеводата-та, но единъ день дойде той человекъ въ дома на благодѣтеля своего. Тамо бѣше жена-та на воевода-та съ сына си кой-то беше на дванавесять години: дѣтенце-то, зашто-то созрѣ негова-та Жалость, за да го утѣши, извика, Мамо! ты ми бѣ казала, чи единъ нашъ сродникъ ми оставилъ четири хиляды Франгы, една часть отъ тѣхъ може да исплати должности-те що има да даза тойзи злополучникъ отцу моему, Тойзи гласъ, кой-то происхождаше изъ благодѣтелна душа, направи онаго отца и матери, да излѣять слезы, и да възблагодарятъ Бога зашто-то са получили дѣте человеклоубиво и сострадательно.

Нравоученіе.

Глава Трета.

За должности-те ни Камъ родители-те.

Отець. Прегледайте, чада мои! кои са правдины-те на отецъ и майка. Може да минте че имаме должность камъ нихъ. Зашто-то они ны доведоха въ свѣта. Но то е най мало-то нещѣ. Они като родиха насъ пріяха за насъ всяко попеченіе, и подадоха намъ всяка помощъ, за това долженствуваме да показуваме камъ тѣхъ всяка признательность,